

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 172.

Göteborg den 28 mars 1963.

Hej då, Lillasyster!

I måndags var alltså Eva och Roy här och sorterade. Med sej hade dom 5 röda rosor åtte mej, vilket ju var så rart av dom.
Roy hade med sej sin projektor, så vi såg ju en hel del vackert. Men - nu har jag plockat igenom de slides som dom tagit ut och finner att mer än hälften är utan text eller beskrivning. Dom tar jag försåås undan. Ett 50-tal. Du sa att det skulle tillsammans bli ett 20-tal. Menar du att ni inte ska ha något från Frankrike eller Schweiz. Nu lät jag ungdomarna sköta det hela, då jag tyckte att det var säkrast. Men nu vet jag varken ut eller in. Ska ni ha från Sverige också? Finns det sänna? Jag vet ingen annan råd än att jag får ta och plocka igenom allesammans själv. Men jag tror att jag skall vänta på ditt svar. Jag vet inte hur många gånger jag läst igenom ditt brev om dessa ting. Nu före faller det mej som om det kanske gäller bara USA. Är det så är ju det hela mycket enklare. Du skriver några rader omgående.
Skall man skicka dom småpaket, rek. bara eller ska man också assurera dom? Allt klarnar väl med ditt svar.
Jag skulle nog skrivit för ett par dar sen. Men jag är likasom lite defekt. I dag för 8 dar sen hade jag mycke telefonsamtal på förmiddagen. Jag skulle kl. halv 12 fara ut till Mobergs och sällskapa Augusta - Simons syster - några timmar. Hon hade då sin bror på sjukhuset. Och Olivia har ju varit där länge. Jag hade lagt mej på sängen en stund och steg upp för att ta på mej ett par grova känger, som stod i köket. Nu är här så rent, så jag går i strumplåsten tänkte jag och gjorde så. Jag gjorde så och halkade på det nybonade golvet och slungade huvudet i kanten på diskbänken och ryggen i ett par plåtburkar som står bredvid. Det gjorde förstås hemskt ont. Men jag gick upp för egen maskin, gick in och la mej en kvart för att försäkra mej om att jag inte var yr. Det var jag inte. For alltså till Härlanda, var där i 3 timmar och lite till. Var också inne hos flickorna ett tag. Och allt gick bra. Hade bara lite känningar och inget vidare ont. I söndags var jag i kyrkan. På tisdag var jag på ett par besök och på kvällen på Handelshögskolan och hörde ett föredrag av Sten Bergman om Japan på 1 timma och 35 min. Det hela belyst med underbart vackra bilder. Gissa om jag var trött. Nästa dag blommade allt ont i ryggen och högra benet upp. Och i går och i dag har jag suttit och legat och linkat omkring här, ibland med hjälp av en gammal kapp som jag har. Och det tar kanske ett tag innan det hela jämnar ut sej. Men jag har ingen värk. Och om jag ligger eller sitter mycket bekvämt omgiven av kuddar å sånt, så har jag inte ont. F. ö. går det ingen nöd på mej. Alla människor är hjälpsamma. I kväll kommer Helga upp med en laddning konserver och kaffe å vad det är, som jag satte in hos henne för över 8 dar sedan och skulle hämta på kvällen. Kom då för sent och sedan har jag inte kommit dit eller orkat dit. Så skulle Ludde lämna in lite kaffebröd, som Helga också skulle ta med sej. Det är ju Ester på söndag. Jag har ju aldrig några gäster en sån dag, men så tänkte jag att om dom hör att jag inte är bra, så kanske någon kommer. I så fall är dom välkomna.
När Eva och Roy var här ringde vi efter Olle och han hade så pass ledigt från jobbet, så han kom. Den dagen hade han haft lektion med de nya eleverna på Sahlgrenska. Och han trodde att det gått rätt bra.
Nu tror jag att det får vara slut med tt för i dag.
Mängder av hälsningar åtte oss alla tre genom

om Lillasyster

rimd!

P. S. Jag skulle väl sagt att jag skickade Barbro Kärnbos kimono till Boris i rek. brev. Brev fick hon förstås önte. Annmaries fick Olle när han var här i måndags. Kartongen var sönder när den kom. Annars hade jag skickat den till Stockholm. D.S.

P. S. Omigen. Med eftermiddagsposten kom kr. 100:- från B-M., som jag skall sätta in när jag kan gå ut. D.S.